

løse havde opbrugt deres vedtægtsmæssige Hjælp; thi det er jo af meget ny Dato, at der til den vedtægtsmæssige Hjælp føjes en fortsat Hjælp frem gennem Tiden? Hvad gjorde man tidligere, naar den kassemæssige Hjælp var opbrugt, naar en Person havde gaaet ledig 90, 100 eller 110 Dage, eller hvor mange Dage nu hans Kasses Vedtægter gav ham Ret til at faa Understøttelse i? Hvad gjorde man saa, thi man vilde eventuelt kunne gøre det samme nu.

Men jeg skal i øvrigt til de Herrers Berølgelse oplyse, at indenfor den Tid, i hvilken den fortsatte Hjælp kan løbe fra 1. April, vil man selvfølgelig optage Overvejelser med Hensyn til, paa hvilken Maade man vil kunne komme dem til Hjælp, hvis Understøttelsestid er udløbet. Men den Hjælp, der mulig kan blive Tale om at yde dem, kan eventuelt blive af en anden Karakter, kan muligvis antage Form af Arbejdsydelse, og jeg vil dog haabe, at man, naar denne Sag er overvejet og vi staa overfor Udførelsen, da ogsaa fra Forespørgersens og hans Partis Side vil vise Forstaaelse af, hvad man paa dette Omraade kan bebyrde det danske Samfunds offentlige Kasser med. (*Dahlggaard:* Hvad gjorde man saa tidligere?) Jeg spurgte: Hvad gjorde man tidligere? det kan det ærede Medlem svare paa. Men som sagt, Formen for denne Sags Afgørelse maa Regeringen indtil videre fuldt ud forbeholde sig sin Stilling til.

Jeg skal dernæst kun gøre endnu nogle faa Bemærkninger i Forbindelse med selve de Paastande paa Overgang til Dagsordenen, der er stillet fra forskellige Sider. Om det af det ærede Medlem Hr. Dahlggaard stillede Forslag vil jeg udtale, at jeg finder dette Forslag fuldkommen overflødig, baade hvad dets første og hvad dets andet Punkt angaar. Jeg har her gentagende baade i Gaar og i Dag redegjort for min Stilling til Kasserens fremtidige Opfyldelse af deres forsikringsmæssige Forpligtelser, og en Opfordring i saa Henseende er derfor ganske overflødig, medmindre Forslagsstilleren maatte mene, at der straks skal tilvejebringes Midler til Udlaan til Kasser indenfor de af Konflikten berørte Fag. Er det det ærede Medlems og hans Partis Mening, at der straks her skal tilvejebringes Midler, at altsaa Arbejds-mændenes Arbejdsløshedskasse i den givne

Situation skal udstyres med et Laan paa 1/4 Mill. Kr., saa kan det ærede Medlem jo sige det. Hvis det ikke er det ærede Medlems Mening, findes der ikke nogen som helst Mening i den første Afdeling af det ærede Medlems Paastand paa Overgang til Dagsordenen. Indenfor den Begrænsning, som er givet ved Direktoratets Afgørelse af Lukningsspørgsmaalet for de enkelte Arbejdsløshedskasseafdelingers Vedkommende, yder Staten for Tiden sit ordinære Bidrag ogsaa til de konfliktberørte Kasser i Henhold til Lovens § 16, og dermed vil man selvfølgelig fortsætte; Cirkulæret af 21. Marts lægger det i Kommunalbestyrelsens Haand at afgøre Omfanget af den fortsatte Hjælp indenfor de konfliktberørte Kasser i alt væsentligt i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Cirkulæret af 1. Marts, og derfor er ogsaa det andet Punkt i det ærede Medlems Forslag ganske overflødig. Jeg maa da ogsaa i Dagsordenen se Udtryk for en Nødhjælp, som et nødstedt Parti i denne Situation tager sin Tilflugt til; den er overflødig, og hvad der er overflødig, er skadeligt. Jeg kan ikke modtage denne Dagsorden og maa fraraade det høje Ting at stemme for den. Hvad angaar det ærede Medlem Hr. Staunings Paastand paa Overgang til Dagsordenen, maa jeg hævde, at den i denne udtalte Misbilligelse af min Holdning i dette Spørgsmaal findes der hverken i det ærede Medlems Udtalelser eller i de faktiske Forhold nogen som helst Basis for. Paastanden saavel i dens første som i dens andet Punkt er stridende saavel mod Billighed som mod Lovgivningen og mod Aftaler. Jeg maa derfor ogsaa fraraade Vedtagelsen af Paastand paa Overgang til Dagsordenen. Derimod kan jeg acceptere det af det ærede Medlem Hr. Lillelund stillede Forslag, idet jeg takker det ærede Medlem Hr. Sven for de Udtalelser i Tilknytning til dette, som han i Gaar fremsatte.

Holstein: Den højtærede Indenrigsminister har en tiltalende Trang til at skolemesterere, og denne Trang har jo sin naturlige Aarsag. For mit Vedkommende maa jeg sige, at jeg finder den i høj Grad anerkendelsesværdig, thi jeg sætter altid Pris paa god Undervisning af en god Lærer, og hvilken bedre Lærer kunde jeg ønske mig i